

یادداشت

مقابله صنعت بیمه
با تغییرات آب و هوایی

سجاد مرادی

روزنامه‌نگار

بخش بیمه به طور ذاتی با محیط‌زیست مرتبط و تحت تأثیر آن است. هرچه صدمات بیشتری به کره زمین وارد شود، صنعت بیمه نیز در مقابل باید خسارت بیشتری بپردازد و با هر بلای طبیعی بزرگ، موج خطر برای صنایع بیمه‌ای بیشتری می‌شود. این در حالی است که تغییرات اقلیمی و رویدادهای شدید آب‌وهوایی فزاینده باعث افزایش بلایای طبیعی در ۵۰ سال گذشته شده است. در سال‌های ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹، اروپا بدترین خشکسالی تابستانی متوالی خود را در ۲۵۰ سال اخیر متحمل شد؛ رویدادی که احتمالاتی دوره‌های زمانی بسیار کوتاه‌تری تکرار می‌شود که نمونه آن را در خشکسالی گسترده اروپا در تابستان سال ۲۰۲۲ شاهد بودیم. در اصطلاح بیمه‌ای رایج، ما این رویدادها را رویدادهای یک در ۲۵۰ سال می‌نامیم. اما تغییر ماهیت خطر آب‌وهوا به این معناست که احتمال تکرار این رویدادها در اروپای مرکزی طی ۵۰ سال آینده هفت برابر خواهد شد؛ موضوعی که قطعاً تنها کشورهای اروپایی با آن مواجه نخواهند بود. هر کشوری در سرتاسر جهان در معرض مجموعه چالش‌های آب‌وهوایی خاص خود قرار دارد؛ برای مثال، افزایش عظیم سیل در انگلیس در چند سال گذشته، آتش‌سوزی جنگلی در استرالیا، هوای داغ مرگبار در کالیفرنیا و تگرزاس، خشکسالی‌های گسترده در خاورمیانه و شمال آفریقا و باران‌های سیل‌آسا در مناطق عظیمی از شرق و جنوب شرق آسیا. خسارت‌های وارد شده طی این چند سال باعث شده شرکت‌های بیمه نسبت به این خطرات بر کل صنعت بیمه آگه‌تر شوند. این در حالی است که بسیاری از شرکت‌های بزرگ بیمه‌ای، به رستی مبارزه با تغییرات اقلیمی را به بخشی اصلی از استراتژی‌های خود تبدیل کرده‌اند. صنایع بیمه‌ای سازگاری با محیط‌زیست را باید از خود آغاز کنند. یکی از راه‌هایی که صنعت می‌تواند آینده‌ای پایدار را به پیش برده، استفاده از فناوری برای ارائه یک محیط کاری هیبریدی امن و یکپارچه برای کارکنانش است. در واقع، پس از تغییرات کاری ناشی از همه‌گیری کرونا، کارهیبریدی موضوعی است که کارکنان به‌طور فزاینده‌ای انتظار دارند از آن بهره‌مند شوند. پذیرش و به کارگیری فناوری ابری و هیبریدی مزایای تجاری متعددی دارد؛ از جمله کاهش هزینه‌ها در سخت‌افزار و فضای اداری و جذب استعدادهای جدید. استفاده از فضای ابری برای انجام فعالیت‌های کاری، کارمندان و پیمانکاران را قادر می‌سازد تا زمان رفت‌وآمد به محل کار را کاهش دهند. ساده‌ترین و پیش‌افتاده‌ترین مزیت این موضوع این است که کربن کمتری به جو پمپاژ می‌شود. این به معنای مصرف انرژی کمتر در فضاهای اداری و خروجی کربن کمتر از مراکز داده عظیم است که معمولاً فقط برای حداکثر استفاده طراحی شده‌اند و بسیاری از تجهیزات را کم‌استفاده و ناکارآمد می‌گذارند. مراکز داده سنتی به سیستم‌های خنک‌کننده گسترده منابع برق اضطراری نیاز دارند که همگی به مقدار زیادی برق نیاز دارند که گاهی اوقات در فواصل بسیار دور منتقل می‌شود. علاوه بر این، انجام تعمیر و نگهداری و ارتقاء آن سیستم‌ها بسیار دشوار و زمانبر است که باعث ناکارآمدی بیشتر انرژی می‌شود. در حالی که سیستم‌های ابری عمومی که در اختیار شرکت‌ها قرار می‌گیرد، نیاز به خنک‌کننده و نیرو دارند، اما نزدیکتر به منابع انرژی خود قرار دارند و انتقال انرژی کارآمدتری در آنها وجود دارد. فراهم کردن فضاهای کاری دیجیتال برای نیروی کار همچنین منجر به عملکرد و ایستگ‌های امنیتی کمتری می‌شود که به لپ‌تاپ‌های فیزیکی و دستگاه‌های تلفن همراه کارمندان مرتبط است. این به فناوری اطلاعات امکان می‌دهد عمر دستگاه موجود را افزایش دهد؛ از نقاط پایانی کم‌انرژی به عنوان نقاط دسترسی برای فضاهای کاری دیجیتال استفاده کند و امکان استفاده از دستگاه‌ها برای فعالیت‌های شخصی و تجاری را فراهم سازد. در عین حال، این نکته‌ای ضروری است که شرکت‌های بیمه به تنهایی نمی‌توانند محیط شغلی سازگار با محیط زیست را برای همه فعالیت‌ها ترویج دهند و سیاستگذاری دولت‌ها و ایجاد مشوق‌هایی توان این روند را تسریع کنند.

حاکمی از این است که سرعت جذب کارگران در مشاغل غیررسمی، در زنان و مردان، برابر بوده است.

خطرات متعدد

چشم‌انداز بازارهای کار در حال حاضر نامشخص و با خطرات کاهش فرصت‌های شغلی در بسیاری از زمینه‌ها روبه‌رو است. علاوه بر این، انتظار می‌رود در سال جدید تورم همچنان بالا بماند و به قدرت خرید کارگران و کسب‌وکارها به‌ویژه شرکت‌های کوچک آسیب وارد کند. این موضوع همچنین باعث کاهش دستمزد واقعی در بسیاری از کشورهای دنیا خواهد شد. بحران هزینه زندگی در کشورهای قابل توجه بوده و به دستمزد کارگران و خانواده‌های آنها در طول دوران کرونا خسارت زیادی وارد کرده که بیشترین تأثیر را در گروه‌های کم‌درآمد گذاشته است.

با این حال، نشانه‌های مهمی نیز وجود دارد که شرایط کلی بازار تحت تأثیر مسائل اقتصادی و سیاسی قرار گرفته است. همراه با تشدید سیاست‌های پولی، افزایش تورم اعتماد مصرف‌کنندگان را نیز کاهش داده است. از زمان شروع جنگ اوکراین شاخص اعتماد در بسیاری از کشورها سقوط کرده و به پایین‌ترین سطح از زمان بحران مالی -۲۰۰۸ رسیده است. علاوه بر این، به خوبی ثابت شده که سیاست پولی انقباضی اثرات قابل توجهی در فعالیت‌های اقتصادی و کاری دارد. همچنین مطالعات اقتصادی نشان می‌دهد کاهش اعتماد مصرف‌کننده بر ساعات کاری نیز تأثیر منفی خواهد داشت و انتظار می‌رود همه این عوامل منجر به بدتر شدن شرایط بازار کار شود، اما این شرایط کورسوهایی روشنی نیز در پی دارد. رشد بی‌سابقه فرصت‌های شغلی در طول سال ۲۰۲۱ منجر به افزایش قابل توجه بازارهای کاری کشورهای توسعه‌یافته شده است.

گزارش سازمان جهانی کار نشان می‌دهد

بحران و تهدید بازار کار جهانی

در حالی که اثرات همه‌گیری کرونا در بیشتر موارد کاهش یافته، اقتصاد پیچیده و وابسته کشورهای و همچنین بحران‌های سیاسی، بهبود بازار کار کشورهای را همچنان در سراسر جهان تهدید می‌کند. این بحران‌ها به احتمال زیاد نابرابری‌های بازار کار را به دلیل تأثیر گوناگون بر گروه‌های خاصی از کارگران افزایش می‌دهد و فاصله بین اقتصادهای توسعه‌یافته و در حال توسعه را بیشتر خواهد کرد. فاصله بین این دو اقتصاد تا پیش از همه‌گیری کرونا به طور آهسته‌ای در حال کاهش بود، اما در حال حاضر با کاهش سرعت در محافظت از کارگران و شرکت‌های آسیب‌دیده با افزایش شکاف روبه‌رو است.

الهام‌آفرینی

روزنامه‌نگار

این وخامت تا حد زیادی ناشی از دو عامل مهم بوده است: ۱- شروع دوباره محدودیت‌های بهداشتی و اختلالات اقتصادی در بازار کار چین ۲- درگیری در اوکراین و افزایش قیمت انرژی و مواد غذایی که شوک‌های تورمی را در سراسر جهان افزایش داد. آمریکا در این زمینه بهترین عملکرد را در سال ۲۰۲۲ داشت. این کشور ساعات کار را به سطح قبل از بحران دوم کرونا رساند. در سایر مناطق اما همچنان ساعات کاری در زیر سطح استاندارد باقی مانده است. کشورهای آفریقایی و عربی نیز با وجود اینکه رشد قابل توجهی را در سال ۲۰۲۲ بدست آوردند همچنان یک شکاف دو درصدی در ساعات کاری در مقایسه با سطح قبل از کرونا دارند. همچنین آسیا و اقیانوسیه یک کاهش ۱،۲ درصدی را در ابتدا تجربه کردند و پس از آن با کاهش محدودیت‌های اقتصادی در چین موفق شدند شاخص خود را به ۰،۶ درصد رسانند. در مقابل، اروپا و آسیای مرکزی، دو فصل متوالی کاهش در ساعات کاری را تجربه کرده‌اند. این مسأله در اروپا تحت تأثیر جنگ اوکراین هم بوده است. در مجموع می‌توان گفت کشورهای با درآمد پایین و متوسط در اصلاح ساعات کاری در سال ۲۰۲۲ کند عمل کرده‌اند، اما کشورهای پردرآمد به‌رغم حمله روسیه به اوکراین نرخ رو به بالایی داشته‌اند.

تداوم اختلاف

شکاف مداوم در ساعات کاری کشورهای درآمد بالا و متوسط خود را در تعداد فرصت‌های شغلی نیز نشان می‌دهد. این در حالی است که نسبت اشتغال به جمعیت در ۷۵ درصد از کشورهای جهان به سطح قبل از بحران کرونا و یا حتی بیشتر از آن بازگشته است. این اتفاق مانند روند بهبود ساعات کاری در کشورهای با درآمد بالا بیشترین نرخ را داشته است. در مقابل در کشورهای با درآمد متوسط این بحران کسری همچنان ادامه دارد و به شکاف دو درصدی در سال ۲۰۲۲ رسیده است. همچنین ارقام نشان می‌دهد در صد جمعیت در سن کار که خارج از فضای کار قرار دارند در اقتصادهای پیشرفته به طور متوسط در سطوح پایین‌تری نسبت به سال ۲۰۱۹ قرار دارند. در اقتصادهای در حال توسعه، اما این نرخ تغییری نداشته که این موضوع نشان‌دهنده این واقعیت است که نیروی کار در این کشورها همچنان نسبت به قبل از کرونا کمتر است. این عدم تعادل در بهبود اوضاع کار در گروه‌های مختلف شغلی نیز متفاوت است. بر اساس آنچه سازمان جهانی کار گزارش داده، بحران کرونا، کارگران با مهارت‌های کم و متوسط را بیشتر تحت تأثیر قرار داده است. همچنین آمار نشان می‌دهد شاغلان در مهارت‌های سطح بالا مانند مدیران، حرفه‌ای‌ها و تکنسین‌ها بهبود بیشتری را تجربه کرده‌اند و نرخ رشد آنها نسبت به قبل از ۲۰۱۹ سریع‌تر بوده است. مشاغل با مهارت‌های متوسط

در یک سال گذشته، بیش از ۹۴ درصد از کارگران در کشورهای مختلف به علت کنترل همه‌گیری کرونا حداقل یکبار با بسته شدن محل کارشان روبه‌رو شده‌اند؛ اما در حاضر نیز اکثر کشورهای استثنای چین این محدودیت‌ها را رفع کرده‌اند. این برداشتن تدریجی محدودیت‌ها در سال ۲۰۲۱ و ۲۰۲۲ باعث شده تا فعالیت‌های اقتصادی به روال عادی بازگردند، اما تفاوت‌های قابل توجهی در بازار کار درونی کشورها و بین کشورهای مختلف ایجاد کرده است. در پیشرفته‌ترین اقتصادها اشتغال دوباره به سطوح پیش از بحران یا از آن فراتر رسیده و بسیاری از کارفرمایان با کمبود نیروی کار دست‌وپنجه نرم می‌کنند. در مقابل در کشورهای با درآمد پایین و متوسط، کسری درآمد کاملاً مشهود است که از ناتوانی دولت‌ها در محافظت از اقتصاد در دوره‌های طولانی بحران حکایت دارد.

با وجود این، بهبودهای اقتصادی گاه ناقص و نابرابر، مجموعه‌ای از بحران‌های متعدد و همپوشان که با درگیری‌ها در اوکراین و اثرات منفی آن به اوج خود رسید، با یکدیگر ترکیب شدند. بحران اول، تورم است که خصوصاً در غذا و انرژی خود را نشان می‌دهد، پس از آن دستمزدهای نابرابر که همزمان با کوچک شدن فضای سیاستگذاری و افزایش بار بدهی در کشورهای در حال توسعه رو به گسترش است و دست آخر بحران کاهش رشد اقتصادی است که در سال ۲۰۲۳ باعث کاهش تقاضای کار برای کارگران خواهد شد.

تورمی که در سال ۲۰۲۱ به خاطر کرونا در کشورهای مختلف اوج گرفته بود اکنون به خاطر جنگ اوکراین شدت گرفته است. در اکتبر سال ۲۰۲۲ صندوق بین‌المللی پول پیش‌بینی‌های خود برای تورم را به سمت بالا اصلاح کرد. پیش‌بینی شده بود در این سال تورم به ۹،۵ درصد برسد و پس از آن در سال ۲۰۲۳ در نیمی از کشورهای ۶،۷ درصد کاهش یابد. این تورهای بالا و ادامه‌دار فشار بسیار زیادی را بر نیروی کار برای حفظ درآمد ایجاد می‌کند و کارگران برای حفظ قدرت خرید خود با مشکل مواجه خواهند شد. تورم همچنین افزایش فقر و نابرابری را در پی خواهد داشت.

روند کند اصلاح

در ابتدای سال ۲۰۲۲ در پی رفع محدودیت‌های همه‌گیری کرونا، ساعت جهانی کار رو به بهبود گذاشت. در طول سه ماه اول سال ۲۰۲۲، ساعات کار جهانی یک درصد کمتر از سه‌ماهه چهارم ۲۰۱۹- قبل از کرونا- بوده است که معادل کسری ۳۰ میلیون شغل تمام‌وقت است.

۹۶ درصد شاغلان آمریکایی

به دنبال شغل جدید هستند

۹۶ درصد از کارکنان در بازار کار آمریکایه دنبال یک موقعیت شغلی جدید در سال ۲۰۲۳ هستند. افزایش هزینه زندگی که اکنون ۶،۵ درصد نسبت به سال گذشته افزایش یافته موجب شده تا حدود ۴۰ درصد از جویندگان کار علت ترک شغل فعلی را تورم و افزایش هزینه‌ها نسبت به درآمد بدانند.

کرده است. دست‌یابی به کار جدید معمولاً بهترین راه برای بهبود چشم‌انداز شغلی و دستمزد در نظر گرفته می‌شود. در واقع، تفاوت رشد دستمزد برای کسانی که شغل خود را عوض کرده‌اند نسبت به افرادی که در شغل فعلی خود باقی می‌مانند، بالاست. برای نمونه داده‌های فدرال رزرو آتلانتا نشان می‌دهد تعویض‌کنندگان شغل تا ماه نوامبر ۷،۷ درصد رشد دستمزد داشته‌اند، در حالی که کارگرانی که در مشاغل خود باقی مانده‌اند، ۵،۵ درصد رشد دستمزد داشته‌اند.

با این حال، قبل از پذیرش یک موقعیت جدید علاوه بر حقوق، موارد دیگری نیز وجود دارند که باید در نظر گرفته شوند. ممکن است شغلی حقوق بیشتری داشته باشد، اما بررسی و در نظر گرفتن تمام جنبه‌های شغل مهم است. عوامل دیگری که باید در نظر گرفت عبارتند از افزایش فرصت‌ها برای پیشرفت، انعطاف‌پذیری و تعادل سالم بین کار و زندگی.

بر اساس گزارش‌های اخیر ۹۶ درصد از کارکنان در بازار کار آمریکایه دنبال یک موقعیت شغلی جدید در سال ۲۰۲۳ می‌گردند. علت آن است که این افراد عمدتاً به دنبال دستمزد بهتر هستند. این رقم حتی در مقایسه با درصدهای دوره «استغفای بزرگ» در سال ۲۰۲۱ فوق‌العاده بالاست. بر اساس گزارش مرکز شغل‌یابی (Monster found) حدود ۴۰ درصد از جویندگان کار درباره علت ترک شغل فعلی گفته‌اند که به دلیل تورم و افزایش هزینه‌ها به درآمد بیشتری نیاز دارند. برخی دیگر نیز گفته‌اند که در شغل فعلی خود جایی برای رشد ندارند یا در یک محل کار ناسالم کار می‌کنند.

در سال اخیر در حالی که رشد دستمزد بر اساس استانداردهای تاریخی بالا بود، اما با افزایش هزینه زندگی مطابقت ندارد که اکنون ۶،۵ درصد نسبت به سال گذشته افزایش یافته و کارگران بیشتری را از دستمزد خود ناراضی

گزارش

